

Beetje kort, maar niet onaardig optreden van Electric Party

VINKEVEEN - Het had voller gekund bij Kruyt afgelopen vrijdag. De kroeg-discotheek was niet echt afgeladen bij het optreden van de Amsterdamse, deels Mijdrechtse, band Electric Party. Het optreden was zeker de moeite waard, al gingen ze wat aarzelend van start en was het reoertoire van de kersverse groep beperkt.

Samengepropt op het discovloertje van het Kruytvat begon Electric Party vrijdag aan een voor hun eerste confrontatie voor publiek. In deze formatie spelen de muzikanten nog maar enkele weken met elkaar. Alleen de samenwerking tussen zanger Dee Jay en basist Leo Low, beide verantwoordelijk voor de composities van Electric Party, dateert al van langer terug. De kritiek op de tapes die zij samen in een studiootje opnamen waren heel lovend.

Op het podium klonk de muziek van Electric Party anders dan in de studio. Met name de synthesizer (toetsenist Jan Willem Kruiser) was bij Kruyt minder nadrukkelijk aanwezig dan op de studio-banden. Wellicht dat het vrijdag aan de afstelling van het geluid lag, want de synthesizer neemt over het algemeen toch een centrale plaats in de muziek-ideeën van Dee Jay en Leo Low in.

Electric Party begon vrijdag met een beetje (te) lang intro, waarbij de snare-trom hinderlijk meetrilde op de zware basaanslagen. De rest van het optreden was het geluid niet slecht, al vervormde de zangmicrofoon nogal, maar wie weet was dat met opzet. Terwijl hij in de studio juist de belangrijkste man van de synthesizer geluiden, beperkt Dee

■ Electric Party bij hun optreden vrijdag in 't Kruytvat in Vinkeveen.

(FOTO LUKK GOSEWEHR)

Jay bij een live-optreden tot de zang. In het tweede, nummer was hij direct nadrukkelijk aanwezig. Het was één van de betere nummers van Electric Party, maar het publiek echter, was niet zo snel overtuigd. Probleem voor Electric Party is dat ze een nogal vooruitstrevend soort muziek maken, en als onbekende band met een beperkt repertoire is het zo goed als onmogelijk in minder dan het uur tijd de aanwezigen van de sokken te spelen.

De nummers volgden zich in vlot tempo op, zonder al te veel uitschietters. Erg veel solootjes van de saxofonist Ed, misschien iets te vaak, maar niet zonder kwaliteit. Het beste

nummer bewaarde Electric Party voor het slot, en juist omdat het publiek waarschijnlijk net een beetje in de stemming kwam, was het extra jammer dat de band nog over zo weinig nummers beschikt. Door dat beperkte repertoire slaagde Electric Party er niet in echt wat afwisseling in het concert te brengen. Maar in feite valt dat bezwaar helemaal goed te praten met het oog op de tijd die Electric Party heeft gehad om zich voor te bereiden. Ze hebben in ieder geval wel laten zien dat ze in muzikaal opzicht wat te vertellen hebben en helaas zijn er maar al te veel bandjes die dat niet mogen beweren.

BOB WITMAN

Vinkeveen, 22 April 1983